

5. Hozzád megyek, én Jézusom, / Bár elenyésszik testem.
Halálomban csak aluszom, / Te majd fölkeltesz engem.
Általad, Isten szent Fia, / Megnyílik a menny ajtaja,
És vár az örök élet.

szöveg: M. Vulpius, 1609 | fordítás: Payr S.
dallam: M. Vulpius, 1609 (Ó, maradj kegyelmeddel)

614

1. Az é - let né - kem Krisz - tus, a ha - lál nye - re - ség.

Ez az én re - mény - sé - gem: kez - det - té lesz a vég.

2. Már indulok békében, vár Krisztus, testvérem,
És az ő közelében szent célom elérem.
3. Megküzdve életemnek sok baját, ínségét,
Meglátom Istenemnek fényes dicsőségét.
4. Ha erőtlenségemben nem lesz szó ajkamon,
Akkor is maradj vélem, fogadd el sóhajom.
5. Az életünk ellobban, miként a gyertyaláng,
A szívünk végsőt dobban, és éj borul reánk.
6. Ám lelkem mégse bántsza a bú és félelem!
Velem az Úr, és nála üdvömet meglelem!
7. Megváltó Istenemmel mennyben együtt leszek,
Hol én neki örömmel mondok dicséretet.